

Crestinii ortodocsi praznuiesc astazi (6 ianuarie) Botezul Domnului, sau Boboteaza, zi ce marcheaza sfarsitul ciclului de sarbatori dedicate Anului Nou. Sarbatoarea reprezinta botezul - scufundarea de trei ori in apa Iordanului a Mantuitorului Iisus Hristos de catre Sfantul Ioan Botezatorul. In toate bisericile si manastirile romanesti se face sfintirea "Apei celei Mari", numita in popor agheasma mare si considerata de crestinii ortodocsi miraculoasa.

De Boboteaza are loc prima Teofanie, adica aratarea Sfintei Treimi, de la venirea in lume, ca om, a Fiului lui Dumnezeu. In acea clipa, cerurile s-au deschis, Duhul Sfant, in chip de porumbel, a stat deasupra Mantuitorului, iar glasul Tatalui Ceresc s-a auzit zicand: "Acesta este Fiul Meu cel iubit intru care am binevoit", iar Fiul primeste botezul pocaintei de la Ioan, in Iordan. Sarbatorirea Botezului Domnului se mai numeste, dupa un termen grecesc, si Epifanie, adica "Aratarea Domnului". Se zice ca in aceasta zi, odata cu sfintirea apei de catre preot, sunt sfintite toate apele pamantului. Sarbatoarea Botezului Domnului (sau Iordanul) este urmata de ziua cinstirii lui Ioan Botezatorul.

In zilele din preajma marelui praznic al Botezului Domnului nostru Iisus Hristos, slujitorii sfintelor altare merg si sfintesc casele oamenilor, prin stropire cu apa sfintita. Despre semnificatiile acestei traditii ne-a vorbit parintele profesor doctor Nicolae Necula, decanul Facultatii de Teologie Ortodoxa 'Patriarhul Justinian', din Bucuresti: 'Sarbatoarea Botezului Domnului, care este una dintre cele mai frumoase si mai asteptate si mai intens traite de catre credinciosi, este precedata de catre un obicei foarte frumos si vechi, acela de a merge pe la casele credinciosilor, preotii mergand pe la casele credinciosilor cu apa sfintita sa le stropeasca locuintele, pe ei si lucrurile pe care le folosesc. Este o innoire a sfinteniei care trebuie sa patrunda in casele fiecaruia si in sufletele credinciosilor, fiind o pregustare a sarbatorii Bobotezei pe care credinciosii se pregatesc sa o intampine si este un semn al prezentei lui Dumnezeu si a sfinteniei in casele lor'.

Parintele decan Nicolae Necula a subliniat si caracterul vizitei pastorale a slujitorilor Bisericii la casele credinciosilor: 'Aceasta vizita pastorală este foarte importantă și foarte iubită și primită de către credincioși, fiindcă aceste vizite au deja un caracter sacramental sau sfintitor, preotul obișnuind să meargă cu apă sfântă și să stropească și să binecuvinteze locuințele, curțile și pe cei care locuiesc în ele. Sunt vizite intrate în tradiția creștin-ortodoxă de secole, și au frumusețea semnificației lor deosebite, și înseamnă o întâlnire a preotului cu credincioșii. Este o prezentă a pastorului de suflete în viața credinciosilor, care îl doresc, care îl așteaptă cu foarte multă dragoste pe pastorul lor în familiile și în casele lor. Preotul merge în calitate de părinte sufletească al parohiei să viziteze credincioșii, pentru că aceste vizite pastorale trebuie înțelese ca un act liturgic, sacramental, dar trebuie înțelese și ca o posibilitate de cunoaștere a parohiei și a credinciosilor și o metodă pastorală de a-i instrui pe credincioși în adevărurile de credință și morală. În primul rând, credincioșii se simt foarte onorați de prezentă preotului, se creează o adevărată legătură sufletească și o apropiere tot mai mare între pastor și pastoriți, de aceea a fost recomandată și practică mereu de Biserică și constituie expresia adevăratei acțiuni misionare a Bisericii'.